

Merhaba, ben Rabia ERAT, Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği bölümünde okuyorum. 2011-2012 eğitim ve öğretim yılının bahar dönemini Farabi Değişim Programı kapsamında Uludağ üniversitesinde okudum. Farabi programını öğrendiğimde 2.sınıfın başındaydım. Hemen internetten ve çevremde sorabileceğim herkesten bilgi almaya yöneldim. Çok iyi araştırmak ve düşünmek gerekiyordu. Ailem bursadaydı ve ben onların yanında da okumamın tadını almak istiyordum. Ki şuan çok güzel bir duygu olduğunu düşünüyordum. Tek sebebim bu değildi elbette akademik artılarım için bir fırsattı. Başvurdum, kabul edildim ve sayılı birkaç günüm başladı; nasıl olacak?, uyum sağlayamazsam?, ya dersler beni zorlarsa? ,yeni çevre,yeni fakülte... Bir sürü soru işaretinden uyuyamadığım zamanı biliyorum desem yeridir. Korktuğum kadar kötü olmadı. Çok kısa bir sürede arkadaşlarım ve öğretmenlerim sayesinde önceden beri oradaymışım hissine büründüm.Derslerim mi? Onlara gelince evet biraz zorlandım alışık olmadığım soru stilleri, sınavlar gördüm, çalıştım, vize final haftaları birkaç saat uykuyla dolandığım oldu hatta. Ama şimdi arkamı dönünce değiştiğini görebiliyorum. Bunlar o kadar güzel tecrübeler ki herkesin yaşamasını isterim, ayrıca bunda olumlu bakmanın payı da çok büyük. Ben geçen her zamanı verimli geçirmeye çalıştım. Vakıflara, okul topluluklarına, konserlere, seminerlere, sergilere elimdeki bütün işlerimi erteleyerek koştum, eğlendim, güldüm, kendini geliştirdim, çok sevdiğim dostlar edindim, farklı öğretim yöntemleri gördüm ve bilgi çuvalımı doldurup dönemimi bitirdim. Şansım olsa tereddütsüz tekrar katılabileceğimi söyleyebilirim...Benim için artıları eksileri ile çok farklı ve eğlenceli bir deneyimdi...

